

Η ΒΟΗ ΤΗΣ ΠΥΛΑΡΟΥ



Έτος 15ο — Αριθμός Φύλλου 63

Οκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2014

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΥΛΑΡΕΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

Τηλ.- Φαξ: 210 522 6241 Ιστοσελίδα: www.enosipylareon.gr — e-mail: enosipylareon@gmail.com

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΤΗ

Προεκλογική περίοδος και μετά...

Και ξαφνικά προέκυπαν εκλογές για τις 25 Γενάρη και σύντομη προεκλογική περίοδος.

Ακούσαμε, αυτό το διάστημα, αρχηγούς κομμάτων, υπουργίους, δημοσιογράφους και άλλους να εκθέτουν προγράμματα και απόγεις περί παντός επιστητού. Όποιοι κατείχαν την απόθεση, όπως ισχυρίζονταν. Και αυτό δεν έγινε τώρα, γίνεται σε κάθε προεκλογική περίοδο. Με τόσες αλήθειες τα χρόνια της δημοκρατίας, μετά το 1974, θα έπρεπε να έχει γίνει να η Ελλάδα τουλάχιστον μια χώρα ανεπτυγμένη και πολιτισμένη. Όμως τα τελευταία πέντε χρόνια βιώνουμε τη χρεοκοπία, την εθνική μας εξάρτηση, την ανεργία, τη μείωση αποδοχών, την ανέχεια, τη διαρκή ανασφάλεια, το φόβο για το αύριο, την μετανάστευση των νέων μας, βιώνουμε την υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου, τα κόκκινα δάνεια κ.τ.π.

Ποια είναι η βασική αιτία της παρακμής; Κατά την άποψη μας, οι κυβερνώντες έβαζαν πάντα το πολιτικό και ακόμα χειρότερα το ατομικό τους συμφέρον πάνω από το εθνικό. Δεν τους απασχόλησε ποτέ αυτό το από το και γνωστό: αν το καράβι που είμαστε όποι εμείς επάνω δεν είναι ασφαλές, τότε όποι κάποια στιγμή θα βουλιάξουμε. Ή μήπως βουλιάζει μόνο η μαρίδα, ενώ τα μεγάλα γάρια έχουν πολλές πύσεις;

Στα χρόνια της δημοκρατίας κυριάρχησαν πολιτικές επιπλογές και τακτικές με κομματικούς στρατούς που, στο όνομα τάχα του ιδεολογικού αγώνα, διέπιπσαν συνδικαλισμό, ασφάλεια και δεοντολογία.

Σήμερα έχουμε ένα νέο πολιτικό τοπίο. Θα καταφέρουν άραγε οι εκπειρέντες να συνεργαστούν σε κάποιο πρόγραμμα που θα φέρει μια ακτίνα αισιοδοξίας και μια προοπτική για το μέλλον; Θα γίνουν μαθήματα τα παθήματα του παρελθόντος; Θα καταλάβουν επιτέλους ότι ο τόπος έχει ανάγκη από έργα και όχι από πόλια;

Σχεδόν όλοι οι πολίτες συμφωνούν σε μερικά βασικά που χρειάζεται άμεσα η χώρα, όπως:

◆ Να υπάρξει μια διευθέτηση του χρέους και να φανεί μια ελπίδα απεξάρτησης από την επικυριαρχία των δανειστών μας.

◆ Να υπάρξει αύξηση της παραγωγικότητας, ανταγωνιστική οικονομία και πενταετές τουλάχιστον αναπτυξιακό πρόγραμμα.

◆ Να παταχθεί ο διαφθορά και η ατιμωρία.

◆ Να υπάρξει μια σοβαρή διακυβέρνηση από την οποία θα προκύψουν πλεονασματικοί προϋπολογισμοί και αναπτυξιακοί οργανισμοί, μείωση της ανεργίας, ανάσχεση της ροής των νέων μας στο εξωτερικό, αξιοπρέπεια, δουλειά, παιδεία, ασφάλεια για τον Έποπτηνα πολίτη.

◆ Να παραμεριστούν επιτέλους οι κομματικοί στρατοί, τα κομματικά κριτήρια και να επιλέγονται όποι με αξιοκρατικά κριτήρια.

◆ Να μνη απλοιώνονται οι νόμοι με προσθήκη ευνοϊκών διατάξεων για τους ημετέρους.

◆ Να εργαστούν, επιτέλους, για το καλό της Ελλάδας.

Ο χρόνος θα δείξει πώς θα πορευτεί η χώρα. Ο χρόνος θα επαπλεύσει τις επιπλέοντες ή θα τις ματαιώσει.



Συνεστίαση-χορός της Ένωσης Πυλαρέων

Την Κυριακή μεσημέρι (ώρα 13.00) στις 8 Μαρτίου 2015 (ημέρα της γυναικας) η Ένωσή μας θα πραγματοποιήσει συνεστίαση-χορό στο κέντρο «Το Ποστάλι» (Μ. Γερουλάνου 98 - Αργυρούπολη Τηλ. 210-9601494). Το κέντρο βρίσκεται σε απόσταση 200 περίπου μέτρων από το σταθμό του Μετρό Αργυρούπολη. Θα έχουμε την ορχήστρα του Βαγγέλη Ασκητή με ποικιλή μουσική και επιπλέον το βιολί του Ζήσιμου Σκλαβουνάκη που θα παιξει τους κεφαλονιτικους χορούς μπάλο, διβαράτικο... Η τιμή της πρόσκλησης είναι 25 ευρώ και περιλαμβάνει πλούσιο μενού, ορεκτικά, γλυκά, παρασκευασμένα από την κεφαλονιτικά ιδιοκτήτρια του κέντρου. Στην τιμή της πρόσκλησης περιλαμβάνονται επίσης το κρασί και τα αναψυκτικά.

Τηλέφωνα επικοινωνίας: κα. Μουστάκη - Μυλωνάκη Ευσταθία 210-4112829, 6937154626, κα. Τσιναρίδη - Βινιεράτου Δώρα 210-5912283, 6936826199.

Η ΣΑΜΗ ΧΩΡΙΣ ΚΑΡΑΒΙ

Σάμη - Πάτρα, Πάτρα - Σάμη, καράβι Γιόκ!

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΣΑΚΚΑΤΟΥ

Η Κεφαλονιά από την αρχαιότητα ήταν Τετράπολις. Τέσσερις πόλεις ανεξάρτητα κράτη. Κράνη, Πρόννοι, Σάμη και Πάλη.

Η Σάμη ανέκαθεν υπήρξε το επίνειο της Κεφαλονιάς, γιατί βρίσκεται περίπου στη μέση της, στα ανατολικά της και είναι αναλογικά το πιο κοντινό λιμάνι σε όλα τα σημεία του νησιού, βρίσκεται δε σε μια οριζόντια ευθεία από την Πάτρα.

Ο γράφων, γεννημένος το 1930 –αν εξαιρέσουμε την κατοχή– δεν θυμάται ποτέ τη Σάμη χωρίς καράβι.

Κι όμως, στην εποχή της πλήρους διάλυσης των πάντων, με την πλήρη κυριαρχία της ιδεολογίας της θαυματουργής ιδιωτικής πρωτοβουλίας με αποκλειστικό σκοπό το ατομικό κέρδος κι ας πάει να κουμπουριάστε η κοινωνία, όλα μπορούν να συμβούν.

Με τον καταστροφικό, μετά τον «Καποδίστρια», «Καλλικράτη», οι επτά Δήμοι της Κεφαλονιάς, Αργοστολιού, Παλικής, Λειθαθούς, Ελιού-Πρόννου, Σάμης, Πυλάρου, Ερύσσου και η Κοινότητα Ομαλών, έγιναν ένας Δήμος. Όλο το νησί ένας Δήμος. Ο «Δήμος Κεφαλλονιάς» με δύο (λ), αναζωογνώντας και την παλιά αντιδικία/αντιπαράθεση γι' αυτό το ζήτημα: Το Κεφαλληνία με δύο (λ) το Κεφαλονιά με ένα και τα δύο με δύο (λ).

Κάποιοι απ' τους Δήμους αυτούς είχανε προσφέρει σημαντικό έργο. Κάποιοι άλλοι

τίποτα.

Και το νησί της Ιθάκης, το Θιάκι, που ανήκει κι αυτό στο νομό Κεφαλληνίας και Ιθάκης, «ιμπεριαλιστικό» νομό που επεκτείνεται ως τις ακτές της Αιγαλοακαρνανίας, συμπεριλαμβάνοντας και όλα τα νησιά και τις βραχονησίδες των Εχινάδων Νήσων, που τώρα τα έπιουλάνε πυρ-παρά, αποτελεί κι αυτό, το Δήμο Ιθάκης. Τώρα, ο ένας Δήμος έχει κάμει εκ των πραγμάτων όλο το νησί πρωτευουσιανοκεντρικό. Για το παραμικρό ζήτημα θα πρέπει να πάει στο Αργοστόλι.

Οι πρώην Δήμοι, που κάποιοι λειτουργούνε και ως τοπικές εκπροσωπήσεις του ενός νέου Δήμου, υπολειτουργούνε, με ελάχιστο προσωπικό και σχεδόν χωρίς καθόλου μέσα.

Και ερχόμαστε στο μεγάλο πρόβλημα του καραβιού της Σάμης.

Εδώ και πολλά - πολλά χρόνια, από προπολεμικά, μετά την «Πύλαρο», την «Ασσο» και τον «Πολικό» και το ιταλικό άσπρο καράβι, που πέρναγε μέσα από τον πορθμό, τα δειλινά, κάθε Σάββατο, μέχρι λίγο πριν απ' τον πόλεμο, και σφύραγε λυπτηρέα μοιρολογώντας τους δύο ψαφάρες που είχε πνίξει παρασέρνοντας τη βάρκα τους, μπροστά από το Σταυρό της Ιθάκης, μεταπολεμικά υπήρχε ο «Γλάρος», το «Κωστάκης Τόγιας», και κάποια άλλα και εδώ και αρκετά χρόνια το «Κεφαλονία» των Στρίντζηδων, που έκανε δυο δρομολόγια την ημέρα, Πάτρα - Σάμη - Ιθάκη και αντίστροφα. Έφευγε το πρώι μετά

τις 8.00 από τη Σάμη, έφτανε γύρω στις 12.00 στην Πάτρα, έφευγε από εκεί στις 12.30, έφτανε στη Σάμη μετά τις 15.00, πήγαινε στον Πύσιον Αετό της Ιθάκης και επέστρεφε κι έφευγε στις 17.00 από Σάμη για Πάτρα. Έφτανε εκεί κατά τις 20.00, έφευγε ξανά για την Σάμη και έφτανε πάλι εκεί κατά τις 23.00. Πήγαινε και διανυχτέρευε στην Ιθάκη και το πρώι γύριζε στη Σάμη, απ' όπου έφευγε στις 8.00 για την Πάτρα.

Έτσι, το καράβι αυτό εκάλυπτε πλήρως τις βασικές συγκοινωνιακές ανάγκες και των δύο νησιών. Το καλοκαίρι πιάνανε στη Σάμη στο πήγαινε-έλα στην Ιταλία και ιταλικά καράβια, που επίσης εξυπηρετούσαν και τοπικά ή και ελληνικά εδωτερικών γραμμών, Πρίντεζι, Μπάρι. Υπήρχε επίσης γραμμή Κυλλήνης - Πόρου και το καλοκαίρι μπιάνανε εξτρά πλοία και για Αργοστόλι και Ληξούρι.

Εκτός από αυτά υπήρχαν και οι τοπικές «παντόφλες», μικρά φέρυ-μποτ, Σάμη - Αστακό, Σάμη - Πισαετό - Φισκάρδο - Λευκάδα κ.λπ. Έτσι η Κεφαλονιά είχε τις καλύτερες θαλάσσιες συγκοινωνίες. Όμως, μετά τ

Η Τέχνη της Τρομοκρατίας

«Όσοι το χάλκεον χέρι βαρύ του φόβου αισθάνονται, ζυγόν δουλείας ας έχωστε: θέλει αρετήν και τόλμην η ελευθερία»

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΛΒΟΣ

Ο εχθρός κάθε εξουσίας, ανά τους αιώνες, είναι η επεύθερη και καθαρή σκέψη. Αντιτρόφως, ο υπ' αριθμόν ένα εχθρός της επεύθερης σκέψης είναι ο φόβος και τα παράγοντά του, η ανασφάλεια, η τρομοκρατία και τέλος η απογοήτευση. Θυμάμαι τους δασκάλους στο δημοτικό, από τα πρώτα κιόλας μαθήματα ιστορίας στο σχολείο, να μας διδάσκουν ότι η κάθε μορφής εξουσία ανά τους αιώνες, διοικούσε εφαρμόζοντας πάντα, τα ίδια, τα δύο εργαλεία α) διάρει και βασιπέει, β) Φόβο & τρομοκρατία. Συγκεκριμένα ο φόβος χρησιμοποιείται κατά κόρων για να υπερασπίσει τα συμφέροντα και την κυριαρχία της κάθε είδους εξουσίας, αλλά και σαν απαράπτη και αναγκαίο μέσο για την έκφρασή της. Είναι θέμα ζωής και θανάτου για την εκάποτε εξουσία ή πολιτικό σύστημα να μπορεί να επιβάλλει τον φόβο των συνεπειών και της τιμωρίας για αυτούς που δεν αναγνωρίζουν την κυριότητά της και αντιστέκονται ή εκπροσωπούν μια ανταγωνιστική δύναμη. Θυμάμαι όταν είσαστε μικροί ποιες απλοίκες μεθόδους εκφρούσιμου χρησιμοποιούσαν οι μεγαλύτεροι για να σας συνετίσουν: «Κάτος φρόνιμο παιδί, γιατί αλήμονό σου! Αν δεν κάτσεις καλά δεν έχεις εκδρομή, ή δεν έχει να πας έξω να παιξεις, θα κάτσεις μέσα μέχρι να βάλεις μωαπό!» Κάτι ανάλογο συμβαίνει με την Ελληνάδα της εποχής του μηνυμονίου, κλασικό παραδειγμα της επελέγουν - χειραγώησης των πολιτών και μετατροπής τους δηλητήριο σε υπηκόους - δύοπλους, μέσα των ίδιων απαρχαιωμένων μηχανισμών τρομοκρατίας. Σαν ποντικία πιαστήκαμε στην παλιά σκουριασμένη φάρας επειδή η παγίδα ψευτο-αναβαθμίστηκε με μοντέρνους, «μηνυμονιακούς» φρόβους. Εγκλωβισμένοι στα γρανάζια του φόβου, οι Έλληνες, καπούνται να συμφωνήσουν σε δραστικές περιπτώσεις συντάξεων απειλούμενοι ότι σε αντίθετη περίπτωση θα πάψουν να λαμβάνουν συντάξεις. Συμφώνησαν σε μίζερη νοσηλεία και ιατρική περιθαλψη γιατί, σε αντίθετη περίπτωση, μεταξύ των ασθενών και της γιατρούς απλή ο νεκροθαφής. Δέχτηκαν τα πενιχρά κονδύλια για την εκπαίδευση γιατί σε αντίθετη περίπτωση θα έπρεπε να σκεφτούν την εναλλακτική του κρυφού σχολείου. Δέχτηκαν μισθώσις 400 ευρώ γιατί απλώς δεν θα είχαν καθόλου μισθό. Τους ζήτησαν να αποδεχθούν να γίνουν φτωχότεροι και να ζήσουν με πιγούτερα, γιατί απλώς η χώρα θα χρεοκοπήσει και θα αναγκαστεί να βγει από την Ευρώπη επιστρέφοντας στην δραχμή. Όπως όποιος ξέρουμε, η ευρωπαϊκή τρομοκρατία τους έπιασε τόπο εφόδου, για πάνω από 5 χρόνια, ένας πλάσιος εξευτελίζεται, ταπεινώνεται και χρησιμοποιείται όσο κανένας απλώς. Είδατε τι θα πάθετε Γάλιποι, Πορτογάλοι αν δεν κάνετε ό,τι σας δέμε: Θα καταντήσετε σαν την Ελλήνα.

Σε ένα κεφάλι γεμάτο φόβους δεν υπάρχει χώρος για ώριμη σκέψη και δράση, δεν υπάρχει χώρος για όνειρα. Χωρίς όνειρα και σύρα η κοινωνία μας βιθίζεται στην απάθεια, μέσα σε έναν φαῦλο κύκλο όπου ψυχοφόρα συναισθήματα διαδέχονται το ένα το άλλο και διαιωνίζουν ένα άρρωστο οικονομικωνικοπολιτικό σύστημα που μέσα του κυριοφορούν —με γεωμετρική πρόσοδο— επικίνδυνα ερπετά, ύπουλα, δηλητηριώδη φιδιά, όπως ο φόβος, η ανασφάλεια, η θλίψη, το άχος και η αίσθηση αβοηθησίας που αισθάνονται ήδη πολλοί συνανθρώποι μας, με τα ΜΜΕ σαν μέσο χειραγώησης των μυαλού και μετατροπής σε άβουλη υποχείρια όλων των πλάνων παγκοσμίων. Λαοί ακινητοποιημένοι, αμόρφωτοι και ανίκανοι να ορίσουν την ίδια τους τη ζωή και το μέλλον τους και κυβερνήτες ανδρεικά που σιγοντάρουν τους φρόβους των συμπολίτων τους και κάνουν ό,τι μπορούν για να τους μετατρέψουν σε ζωντανούς εφιάλτες.

Υστέρα από χρόνια «μηνυμονιακού φρόβου», τρομοκρατίας και υπακοής στις επιταγές του Ευρωπαϊκού δύναστη μας, δεν διαφαίνεται κανένα σημείο κατατερέυσης στον ορίζοντα. Αυτό από μόνο του μας οδηγεί σε δύο χρήσιμα συμπεράσματα:

Α) Η συνταγή της πείνας και της εξγύνασης που μας πάσσαρε εκσκευέμανος σαν τεφαρίκια η Τρόικα, οι εταίροι μας και το νομιματικό ταμείο είναι ένα τεράστιο φιάγκο το οποίο όχι μόνο δεν μειώνει το έπλειμα, αλλά μεγαλύτεροι συνεχώς την τύπα που αν δεν προσέρχουν θα πέσει πολύ σύντομα και η Ευρώπη μέσα (όπου Ευρώπη σημειώθει Γερμανία). Απροπό, φράου Μέρκελ, με κατεστραμμένο τον Νότο, σε αντιπαράθεση με τη Ρωσία και τους ρυθμούς ανάπτυξης, άρα και την κατανάλωση να μειώνεται στις χώρες της Ευρώπης, εύλογα τίθεται το ερώτημα ποια θα είναι η διέξοδος της γερμανικής βιομηχανικής παραγωγής. Όταν παραλάβατε από τον Στρέντερ την καγκελαρία το 2005 η Γερμανία αποτάλμασε το σεβασμό ακόμα και της Ρωσίας και ήταν το παραδειγμα της Ευρώπης που όποιο ονειρεύονταν να είναι μέλη της, ενώ τώρα η χώρα σας είναι η αιτία για την οικονομική αποδύναμωση της Ευρώπης και κατά συνέπεια των πεπλατών που αγοράζουν τα γερμανικά προϊόντα σας, ενώ ταυτόχρονα καταφέρατε να βάλετε πάλι Ρωσία και Αμερική σε ψυχρό πόλεμο με τα γεγονότα στη Λευκορωσία και Κριμαία, σπάτε είσοδα πάσι στο στόχαστρο και των Ρώσων. Κυρία Μέρκελ κινδυνεύετε να περάσετε στην Ιστορία ως η καγκελάριος που πτώχευσε την Ε.Ε. και ταυτόχρονα ως υπεύθυνη για μια μακράς διαρκείας αντιπαράθεση με τη Μόσχα. Το δικό σας μέλλον όσο και το μέλλον της χώρας σας που «νοικοκυρώψατε» δεν προδιαγράφεται τόσο λαμπρό όσο θέλετε να δείχνετε. (Κλείνει η παρένθεση)

Β) Δεν μπορείς με τις ίδιες, σάπιες αισθίδες να δέσεις γενιές φυλακισμένων. Ο χρόνος σαπίζει ακόμα και τα σίδερα και φθίνει τους φρόβους των ανθρώπων. Κάποτε και ο πιο έξυπνος μηχανισμός εκφρούσιμο γίνεται αντιληπτός και η αποτελεσματικότητά του χαμαρώνει. Στην αρχαία Ελλήνα σαν χρόνος ήταν συνώνυμο της σοφίας, της καταστροφής και των πιο δυνατών εξουσιών και της αναδιογάνωσης. Ακόμα και τα ΜΜΕ έχουν πια



καταπλάβει ότι δεν μπορούν, σε όλες τις περιπτώσεις, να χειραγωγούν τις συνειδήσεις. Γι' αυτό βλέπουμε να καταφεύγουν στο κόπτη της «συναίνεσης». Για παράδειγμα, όταν οι δημοσιογράφοι τίθενται υπό αμφισβήτηση απαντώντας ευθύνες αμέσως στους επικρήτες τους: «Κανείς δεν μπεις, μόνος μου γράφω ότι θέλω!» Αυτό θα ήταν απλήνον, αν οι θέσεις σου κυρ «αδέκαστε» δημοσιογράφων ήταν αντίθετες προς την κυρίαρχη ιδεολογία και πάλι σου επιτρέπονταν να αρθρωγραφείς ή να έχεις μικρόφωνο στην τηλεόραση ή το ραδιόφωνο.

Κατάλαβει ότι δεν μπορούν, σε όλες τις περιπτώσεις, να χειραγωγούν τις συνειδήσεις. Γι' αυτό βλέπουμε να καταφεύγουν στο κόπτη της «συναίνεσης». Για παράδειγμα, όταν οι δημοσιογράφοι τίθενται υπό αμφισβήτηση απαντώντας ευθύνες μόνος μου γράφω ότι θέλω!» Αυτό θα ήταν απλήνον, αν οι θέσεις σου κυρ «αδέκαστε» δημοσιογράφων ήταν αντίθετες προς την κυρίαρχη ιδεολογία και πάλι σου επιτρέπονταν να αρθρωγραφείς ή να έχεις μικρόφωνο στην τηλεόραση ή το ραδιόφωνο.

→ Στην έπιλεπτη εμπιστούσην ενός ανεξέπλεγκτου οικονομικού ικανονικού περιβάλλοντος, όπου θεμελιώδεις κανόνες της Δημοκρατίας και νόμοι του Ελληνικού Συντάγματος καταπατούνται —με το πρόσχημα— της οικονομικής κρίσης και του φρόβου του τέρατος της ανεργίας και της χρεοκοπίας που εσκεμμένα οι πολιτικοί ταΐζουν συστηματικά με τα πτώματα των αβοηθητών και των αυτοχείρων, ενώ εμμένως πλήρως πραγματίζουν συνοφρυσμένους στα μαύρα πρόβατα της Πυλαρινών, αλλά και δύλων των Ελλήνων. Όλα είναι αναστρέψιμα με σωστούς χειρισμούς.

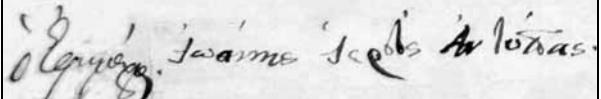
Οι γνώστες των μηχανισμών φόβου γνωρίζουν καλά ότι ο φόβος δεν είναι, τις περισσότερες φορές, πρόσων απλήθευσι, αλλά μια καλοποίηση, ωστόσο, μια οικαρική σκηνοθεσία, φαίνεται απλήνη. Για την ανατροπή του φρόβου και της εικονικής πραγματικότητας, πεποιθήση φυσικά εσφαλμένη και αναθημήσις όσα αναθημήσεις είναι και η πραγματικότητα που ζούμε. Όλα είναι αναστρέψιμα με σωστούς χειρισμούς.

→ Στην επεδίωκη επιστούση της Ελληνικής πραγματικότητας είναι ανωφέρητη επειδή δεν θα φέρει ποτέ καμιά κακίτερη επειδή, πεποιθήση φυσικά εσφαλμένη και αναθημήσις όσα αναθημήσεις είναι και η πραγματικότητα που ζούμε.

→ Στην επεδίωκη επιστούση της Ελληνικής πραγματικότητας είναι ανωφέρητη επειδή δεν θα φέρει ποτέ καμιά κακίτερη επειδή, πεποιθήση φυσικά εσφαλμένη και αναθημήσις όσα αναθημήσεις είναι και η πραγματικότητα που ζούμε.

→ Στην επεδίωκη επιστούση της Ελληνικής πραγματικότητας είναι ανωφέρητη επειδή δεν θα φέρει ποτέ καμιά κακίτερη επειδή, πεποιθήση φυσικά εσφαλμένη και αναθ

Το Βιβλίο των Βαπτισθέντων στην Πύλαρο την περίοδο 1838 - 1880



Ανάμεσα στα πολυάριθμα σημαντικά έγγραφα που σώζονται στα τοπικά αρχεία του νησιού στο Αργοστόλι είναι και το χειρόγραφο βιβλίο των βαπτίσεων στην Πύλαρο που συνέταξε ένας καταξιωμένος και απλοίκος Πυλαρινός, ο ιερεύς Ιωάννης Αντύπας. Πρόκειται για μια αξιόλογη και ανόθετη πηγή, για ένα θησαυρό ποικίλου υλικού για την τοπική ιστορική δημογραφία και λαογραφία, καθώς και για ένα σημαντικό βοήθημα για τον Πυλαρινό που επιθυμεί να εντρυφθεί και να ψάξει για τις απώτερες ρίζες του. Το βιβλίο αναφέρεται στην περίοδο 1838-1880. Είναι η περίοδος που περιλαμβάνει την τελευταία φάση της «Βρετανικής Προστασίας» με την επαναστατική δράση των ριζοσπαστών και τα πρώτα χρόνια της ένωσης του νησιού με τον εθνικό κορμό. Την περίοδο αυτή ο προαναφερόμενος κληρικός ήταν εφημέριος —όπως αναγράφεται στην αρχή του βιβλίου— στις παρακάτω εκκλησίες, που σχεδόν όλες υπάρχουν και σήμερα:

Των Αρχαγγέλων και της Υπεραγίας Θεοτόκου στα Αντυπάτα, του Αγίου Σπυρίδωνος στα Θωμάτα, της Ευαγγελιστριας στα Καρουσάτα, του Αγίου Δημητρίου και της Υπεραγίας Θεοτόκου στα Μπεκατωράτα, των Αγίων Αναργύρων στα Λογαράτα, του Αγίου Ιωάννου και της Αγίας Παρασκευής στα Λουκάτα, της Υπεραγίας Θεοτόκου στα Δρακάτα και της Υπαπαντής στην Ανωμερία.

Στην πρώτη από τις διακόσιες έξι σελίδες του καλαίσθητου αυτού βιβλίου η πρώτη πράξη μας δίνει την ταυτότητα του συντάκτη:

«1838: Ιουλίου πρώτη. Έγινα ιεροδιάκονος εγώ ο κάτωθεν υποφαίνομένος εις Άγιον Παρασκευήν εις χώρον Αργοστόλιον, ημέραν Παρασκευήν. Εἰς τας 16 των αυτού μηνός, ημέραν Σάββατον, εχειροτονήθην και πρεσβύτερος υπό χειρός του Ιεροπάτου Παρθένου Μακρή. Ως υποφαίνομαι Ιωάννης ιερεύς Αντύπας.»

Στο σημείο αυτό επιβάλλεται να αναφερθούμε και στον ανωτέρω επίσης Πυλαρινό αρχιερέα που τίμησε το σχήμα του και που χειροτόνησε τον Ιωάννην Αντύπα. Πρόκειται για τον κατά κόσμον Παναγή ή Παΐσιο Μακρή που γεννήθηκε στα Μακριώτικα γύρω στα 1776 από φωτούς, αλλά ευσεβείς και ευπόληπτους γονείς, όπως λέει και ο Τσιτσέλης. Ο Μακρής από τη νεαρή του ηλικία έδειξε θρησκευτικό ζήλο, χειροτονήθηκε ιερεύς και βρέθηκε στο Αργοστόλι να ιερουργεί με τρόπο παραδειγματικό και να τυγχάνει γενικής υπόληψης και σεβασμού από την τοπική κοινωνία.

Το 1824 μάλιστα, όντας ήδη τοποπρότης του αρχεπισκοπικού θρόνου της Κεφαλονιάς, διορίζεται από τον τρομερό αρμοστή των Επτανήσων Μαΐτλαντ μητροπολίτης με το όνομα Παρθένιος, χειροτονία στην οποία συναίνεται και ο Πατριάρχης Άνθιμος ο Γ'. Ο Παρθένιος άσκησε το ποιμαντικό του έργο με θεάρετο και επιτυχή τρόπο μέχρι το θάνατό του το 1842, όποτε και ενταφίαστηκε στο ναό της Αγίας Παρασκευής στο Αργοστόλι. Τον διαδέχθηκε ο Σπυρίδων Κοντομήχαλος.

Ας επανέλθουμε όμως στον παπα-Γιάννη Αντύπα που ως κληρικός αναδεικνύεται σε πνευματικό ταγό του ποιμένου των μικρών ενοριών του και ως ληξιαρχός σε δημόσιο λειτουργό που εφαρμόζει κάθε φορά τις νόρμες της διοίκησης. Η καταγραφή των φάσεων του ανθρώπου βίου, θεσμοθετημένη από την εποχή της Ενετοκρατίας, συνεχίζεται και στα επόμενα χρόνια. Μέσα στο γενικότερο τελετουργικό αυτών των φάσεων η βάπτιση κατέχει πρωταρχικό ρόλο και στη μικρή κοινωνία της Πυλάρου —μικρογραφία της Ελληνικής— με τη βαθιά θρησκευτικότητα που τη διακρίνει. Είναι αδιανόητο για τον Πυλαρινό να αφήσει το νεογέννητο βρέφος του —νόμιμο ή νόθο— αβάπτιστο.

Ο άνθρωπος υπάρχει αφού «φωτιστεί» με το μυστήριο της βάπτισης με το οποίο αποκτά ένα όνομα, απογυρώνομένο από εφήμερους τίτλους και αξιώματα, ένα απλό όνομα που θα τον ακολουθεί στην επίγεια και στη μετά θάνατον ζωή του. Με το όνομα αυτό η γυναγραφή στις δέστους του Θεού και θα ενταχθεί στη συλλογική θρησκευτικότητα και θα μνημονεύεται στα μυστήρια που ως χριστιανός θα συμμετέχει, αλλά και στα μετά θάνατον μνημόσυνά του.

Και εδώ έρχεται ο απλοϊκός εφημέριος με τις ελάχιστες γραμματικές γνώσεις να επισημοποιήσει το τελετουργικό με πράξη που ακολουθεί το τυπικό που επιβάλλει η Εκκλησία και η διοίκηση και γενικά οι κρατουμένες ηθικοί κώδικες. Ξεφυλλίζοντας το βιβλίο αυτό νιώθουμε αμέσως να ηχούν βαθιά μέσα μας μυστικά σαλπίσματα για μια νοσταλγική πορεία στο χέρι του τόπου. Από την πληθώρα των αναγραφομένων πράξεων παρουσιάζουμε μία χαρακτηριστική, την οποία και θα αναλύσουμε στη συνέχεια αντλώντας πλήθος ενδιαφέροντων στοιχείων.

«1842 Φεβρουαρίου 22, έτος παλαιόν, Κεφαλληνίαν περιοχής Πυλάρου. Εἰς ενέργειαν του ισχύοντος νόμου ο υπογεγραμμένος εφημέριος των Αρχαγγέλων, εκκλησίας κειμένης εις Αντυπάτα, εξεκαθαρίζει ότι ενεφανίσθη ο κύριος Αναστάσιος Αντύπας ποτέ Ζησίουν επώνυμον 35 καταστάσεων ιδιοκτήτης, γεννημένος και κάτοικος εις χωρίον Αντυπάτα, γραμματικός, και με επαρουσίαν εν βρέφος αρσενικού γένους. Εξεκαθαρίζει ότι αυτό το νήσιο εγενήθη εις την νομίμου αυτού συζύγου Τασούλας Ποταμιάνου επώνυμον 19 θυγάτηρο του Παναγή Ποταμιάνου, γεννημένη εις χωρίον Ποταμιάνατα. Το αυτό βρέφος εγενήθη το περασμένο έτος 1841. Το βρέφος αυτό εβάπτισε και ανάδοχος ήτον ο κύριος Παναγής Ποταμιάνος από Ανωμερία και έθεσε το όνομα του βαπτισμένου Διονύσιος εις την παρουσίαν των μαρτύρων Χαραλάμπους Αντύπα ποτέ Νικολάου και Παναγή Αντύπα ποτέ Γεωργίου, γεωργών και κατοίκων του αυτού χωρίου.

Οι μάρτυρες αγράμματοι +, +

Ο ανάδοχος ιδιοχέιρος υπογράφω

Ο εφημέριος Ιωάννης Αντύπας.

Με την πρώτη ανάγνωση επιβεβαιώνονται αβίαστα όσα προαναφέραμε: η σύνταξη βάσει του ισχύοντος νόμου, η βαθιά θρησκευτικότητα που απορρέει φυσικά από αυτή καθαυτή την πράξη της βαπτίσεως και οι αυστηροί ηθικοί

κώδικες στους οποίους παραπέμπει η φράση εκ της νομίμου συζύγου. Βέβαια στον «υγιή» κοινωνικό ιστό εμφιλοχωρούν εντότε και μη αποδεκτά άτομα, όπως τα νόθια τέκνα. Και σ' αυτά όμως η κοινωνία δεν αποστέρει το δικαίωμα της χριστιανικής πολιτογράφησης με τη βάπτιση, αλλά γίνεται σχετική μνεία, όπως εβάπτισα παιδί αρσενικό, νόθο, της τάξεως κόρης του τάδε...

Πάντοτε αναγράφεται το επάγγελμα, η κοινωνική τάξη και οι γραμματικές γνώσεις των αναφερομένων στην πράξη. Έτσι μπορούμε να ψηλαφίσουμε και κάποιες κοινωνικές και αξιολογικές διακρίσεις μέσα στο μικρόκοσμο της ενορίας. Στη συγκεκριμένη πράξη ο δηλώνων πατέρας είναι ιδιοκτήτης, που σημαίνει κτηματίας και όχι άκληρος γεωργός, όπως οι παριστάμενοι μάρτυρες. Επίσης ο πατέρας είναι γραμματικός, δηλαδή γνωρίζει γράμματα σε αντίθεση πάλι με τους μάρτυρες που είναι αγράμματοι και υπογράφουν με σταυρό. Σε άλλη πράξη η κοινωνική τάξη τονίζεται ιδιαίτερα «...ανάδοχος ήτον η αρχόντισσα του ευγενεστάτου σινιόρ Διατσεντάκη από Ληξούρι...». Τέτοιο είδους καταγραφές ίσως επιβάλλονται και από το γενονός ότι κάποια άτομα θέλουν και μέσω αυτής της πράξης να επιβεβαιώσουν δημόσια την ευγενή κοινωνική τους καταγωγή για διάφορους λόγους. Παράλληλα βέβαια επισημαίνεται έτσι και το κύρος της κοινωνικής συνάφειας των γονέων του νεοφύτου. Η επιλογή εξάλλου ευυπόληπτης και ανωτάτης πράξης στην επιδιωκόμενη από την οικογένεια.

Σημαντική η νομία του χρόνου στο θρησκευτικό και κοινωνικό γίνεσθαι του τόπου έχει τη βαρύτητά της και στη συγκεκριμένη ληξιαρχική πράξη. Ο συντάκτης κληρικός συντελεί στη διαχρονικότητα του μυστηρίου της βάπτισης, της οποίας το τελετουργικό επαναλαμβάνεται αναλλοίωτο στο διηνεκές και αποτυπώνεται στο χαρτί της χρονικής στιγμής —σταθμό στη ζωή του χριστιανού— την ημερομηνία της ένταξής του στη θρησκευτική κοινότητα. Και εδώ πάλι ακολουθεί πιστά τις επιταγές της διοίκησης. Σε όλες τις πράξεις δεν παραλείπεται να προσθέσει μετά τη χρονολογία τη φράση «έτος παλαιόν», που σημαίνει ότι η αναφερόμενη χρονολογία υπολογίζεται με βάση το παλαιό ημερολόγιο και όχι σύμφωνα με το νέο, το Γρηγοριανό, που χρησιμοποιούν οι δυνατοί αιρετικοί που απαρνούνται την πίστη των πατέρων τους. Είναι νωρίς ακόμη. Πρέπει να πέρσουν 82 χρόνια μέχρι να υιοθετηθεί και από την Ελλαδική Εκκλησία η νέα ημερολογία και να ξεκαθαριστεί ότι το θέμα του ημερολογίου δεν είναι δογματικό, αλλά επιστημονικό.

Εκτός από τις αναφορές του εγγράφου σε συγκεκριμένα χωριά, εκκλησίες και επαγγέλματα, ο ενδιαφερόμενος για τις ρίζες του ιδιώτης μπορεί να σχηματίσει επίσης με χρονολογική ακρίβεια ένα τιμήσια τριάντα γενεών από τη γενεαλογία του ρίζα. Εδώ έχουμε τη διαδοχή: Ζήσιμος (έτος γέννησης

Όμορφη θετή πατρίδα

Έπρεπε να πάει να δει με τα μάτια της. Αυτά που άκουγε στις παραδόσεις του καθηγητή Μπράουν στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης της είχαν ξεσηκώσει το μυαλό· να δει τον Παρθενώνα, τον ναό του Ποσειδώνα στο Σούνιο, τους κούρους και τις κόρες, τα ειδώλια, όλα όσα έκρυψε και κρύβει για χιλιετίες η ελληνική γη. Ήχερε ότι οι Νεοέλληνες είχαν άλλα πεζότερα να κάνουν απ' το να φιλοσοφούν, δεκαετία του εξήντα, δρούσαν ακόμη οι συνέπειες των πολέμων, είχε γνωρίσει κάποιους Έλληνες μετανάστες σιωπηλοί, άσχημοι μέσα στη φτώχεια τους και την αδιάκοπη δουλειά, όμως η νοσταλγία στα αγέλαστα πρόσωπά τους ήταν αυτή του Οδυσσέα, το ένιαθε.

Έπρεπε να δει με τα μάτια της. Το αποφάσισε το καλοκαίρι που αποφοίτησε από τη Σχολή. Οι οικείοι της αντέδρασαν χλιαρά, αλλά υποχώρησαν αμέσως· όταν μεγαλώνουν τα παιδιά η ευθύνη για τη ζωή τους είναι όλη δική τους, ας δοκιμάζεις τις αντοχές της σ' αυτό το δύσκολο ταξίδι σ' αυτή τη δύσκολη κι αντιφατική χώρα.

Μάζεψε τα βιβλία της, πήρε το αεροπλάνο για την Αθήνα· μια πόλη ανάμεσα στο παλιό και το σύγχρονο, μια πόλη που με την ανοικοδόμηση αντί να ζωντανεύει έφθιμες παρόλ' αυτά δεν απογοητεύτηκε, την ενδέχεται και η σύγχρονη ζωή, αλλά κυρίως αναζητούσε τα ίχνη της αρχαιότητας.

Επισκέφτηκε την Ακρόπολη και θαμπώθηκε, κάθισε εκεί όλη μέρα και τις τρεις επόμενες, ο λαβωμένος ναός δεν είχε χάσει το μεγαλείο του,



αντίθετα, προκαλούσε τη φαντασία. Στα Μουσεία μαγεύτηκε· ό, τι έβλεπε δε συγκρινόταν μ' ό, τι είχε δει σε εικόνες. Μελετούσε άπληστα τις λεπτομέρειες των αγαλμάτων, προσπαθούσε να ανασυνθέσει στο μυαλό της τον πολιτισμό των παλιών αυτών ανθρώπων από τα χρηστικά τους αντικείμενα· την εντυπωσία το γεγονός ότι και το παραμικρό χρηστικό αντικείμενο ήταν ταμένο στην ομορφιά. Οι άνθρωποι τότε ζούσαν για την ομορφιά. Πολλές φορές ένιωσε ντροπή που οι κατακτητές συμπατρώτες της έκλεψαν ένα μεγάλο μέρος από την κληρονομιά αυτού του λαού· σ' αυτόν τον ρημαγμένο τόπο αισθανόταν... Ελληνίδα.

Είπε να πάρει μια ανάσα ανάμεσα στις επισκέψεις της στους αρχαιολογικούς χώρους και σκέφτηκε να κάνει ένα διάλειμμα σ' ένα από τα νησιά· έβλεπε στον χάρτη κοντινά στην Αττική νησάκια· ε, θα πήγαινε σ' ένα απ' αυτά, να χαρεί τη φημισμένη ελληνική θάλασσα και θα γύριζε αυθημερόν.

Της έδειξαν με χειρονομίες και χαμόγελα πώς θα κατεβεί στον Πειραιά. Η πόλη της φάνηκε θλιβερή, αλλά ήταν πρώι, ο ουρανός ήταν καταγλωνός και η θάλασσα άστραφτε κάτω απ' τον καλοκαιρινό ήλιο. Μπήκε στο πρώτο πλοίο που βρήκε μπροστά της έτοιμο να σαλτάρει. Ξέροντας το ελληνικό αλφάριθμο της φάνηκε ότι έγραφε στο πλάι «ΥΔΡΑ»· πολυκαιρισμένο, πολυπαθημένο απ' τους αέρηδες του Αιγαίου, δυο τρεις ναύτες μάζευαν τα σκοινιά. Στάθηκε στην κουπαστή ολομόναχη, κόσμο δεν έβλεπε.

Το πλοίο διέσχιζε τον Σαραντικό σε ήσυχα νερά. Η κοπέλα χάζευε τα γλαροπούλια που έκρωζαν και την άσπρη γραμμή που άφηνε το καράβι πίσω του. Περίμενε ν' αράξουν σύντομα σε κάποιο νησάκι, όμως το πλοίο βγήκε απ' τον κόλπο και συνέχιζε στην ανοιχτή θάλασσα κλυδωνιζόμενο· είχε κύματα, οι κορυφές τους άφριζαν.

Μπήκε μέσα στο καθιστικό του πλοίου. Δέκα περίπου αντρικά κεφάλια έστρεψαν και την κοίταζαν με περιέργασια· νέοι και μεσήλικοι με μάυρα πουκάμισα. «Ένιωσε αβόλα και κούρνιασε σε μια γωνιά. Οι άντρες συζητούσαν μεταξύ τους και που και που γύριζαν και της έριχναν κάποια φευγαλέα ματιά· για 'κείνη θα μιλούσαν. Κάποιες λέξεις τις αναγνώριζε από τα Αρχαία. «Αυτός ο λαός μιλάει την ίδια γλώσσα εδώ και χιλιάδες χρόνια», είπε μέσα της και ανατρίχιασε. Το πλοίο πήγαινε και πήγαινε. Ο ήλιος κόντευε να δύσει. Έπεισε τη νύχτα και το πλοίο πήγαινε.

Τότε και μόνο τότε πρόσεξε ακουμπισμένο κάθετα δίπλα στην εσωτερική πόρτα ένα μεγάλο μαύρο κουτί· το περιεργάστηκε· είχε μεταλλικό σταυρό στη μέση. Θέσει και Κύριε, ένα φέρετρο, ένα φέρετρο με κλειστό καπάκι! Δεν πρόλαβε να χωνέψει αυτό που αντίκριζε και οι άντρες σηκώθηκαν. Δυσαπέραστα από την παξιμάδια, ελιές, τυρί, πίτες και άλλα φαγώσιμα και τέλος δυο μεγάλα φλασκιά τσικουδιά (της συλλάβισαν τη λέξη λίγο αργότερα, όταν την κάλεσαν στο «τραπέζι», όπως και τη λέξη «μακαριά»). Η περιέργεια νίκησε τον φόβο της· κάθισε, έφαγε –πεινούσε πολύ άλλωστε– και ήπιε μαζί τους. Συχνά-πυκνά κάποιος απ' τους συνδαιτυμό-

νες, κι ο μουστακαλής καπετάνιος συντροφιά τους, ύψωνε το ποτήρι του και ευχόταν στον πιο ηλικιωμένο απ' αυτούς που δέσποιζε ευθυτενής και ευρύστερνος στην κορυφή του φερέτρου: «Να ζήσεις σαν τα ψηλά βουνά και... Θεός σχωρέ σε». Η ευχή επαναλαμβάνοντας από όλους, «σαν από χορό τραγωδίας» είπε μέσα της. Όταν τέλειωσε το φαγοπότι, οι άντρες σηκώθηκαν σιωπηλοί και με πρωτοχρευτή τον... πεθαμένο, έπλεξαν τα μπράτα κι έπιασαν έναν βουβό χορό γύρω απ' το φέρετρο· χωρίς μουσική, χωρίς τραγούδι χτυπούσαν τα πόδια με ρυθμό, σαν να προκαλούσαν τον Κάτω Κόσμο. «Επίκληση στον Πλούτωνα και την Περσέφονη με μεσολαβητή τον... Ποσειδώνα», χαριτολόγησε βουβά κι αυτή. Παρακολουθούσε με άπληση την περιέργεια.

Το τι συνέβαινε το έμαθε με τα τσάτρα-πάτρα Αγγλικά του... μακαρίτη. Ήταν μετανάστης στην Αμερική για σαράντα χρόνια, από δεκαετούς σάρων χρόνων παιδί, γύριζε επιτέλους στην νησί του, να μείνει ως να πεθάνει· για να μην ξεχάσει αυτήν την υπόσχεση στον εαυτό του, κουβαλώντας μαζί του το φέρετρό του. «Αυτός ο λαός έχει την ψυχή των ηρώων του Ομήρου, ο θάνατος λογίζεται μέρος της ζωής, δεν τον φοβάται», συλλογίστηκε, πάντα επιπρεσμένη από τα διαβάσματά της, λίγο πριν τη νικήσει ο ύπνος στη γωνιά της, περασμένα μεσάνυχτα.

Ξημέρωσε και το πλοίο πήγαινε ακόμη. Κατά το μεσημέρι φάνηκε ο όγκος του νησιού. Μαύρος όγκος και στο φρύδι του κάταστρα σπιτάκια σαν γλάροι που κουρνιάζαν. Το πιο μορφό και παράξενο νησί του κόσμου. Είχε φτάσει στη Θήρα, την αρχαία Θήρα, με το ηφαίστειο που η έκρηξη του γύρω στα 1450 π.Χ. κατέστρεψε τον Μινωικό πολιτισμό· ο κρότος της ακούστηκε ως τη Βόρεια Ευρώπη και την Ιβηρική χερσόνησο· η περίφημη Θήρα, η θαμμένη άνθιση, η Φύση καταστροφέας και φύλακας και ο αγώνας των αρχαιολόγων να βγάλουν στο φως το παρελθόν, για να το παραδώσουν στο μέλλον. Όλα αυτά πέρασαν σαν αστραπή απ' το μυαλό της.

Όταν άραξε το πλοίο, οι συνταξιδιώτες της βγήκαν με το φέρετρο ψηλά σαν λιτανεία. Οι ντόπιοι, που ήταν στο λιμάνι με τα γαϊδουράκια τους, δεν απόρροσαν καθόλου. Είπε να βγει κι εκείνη για λίγο, να δει ότι προλάβαινε απ' το νησί. Την άρπαξαν αμέσως, την κάθισαν σ' ένα γαϊδουράκι που ανέβαινε πειθήνιο κάτι τεράστια σκαλοπάτια. Όταν τελείωσε το ανέβασμα και κατέβηκε τρομοκρατημένη και κρατώντας τη μέση της, είδε μπροστά της μια πανέμορφη μικρή πόλη, τη Χώρα, λευκή σαν νύφη, έναν ουρανό που το γαλάζιο του ξάχνιζε, κάτωθε της μια θάλασσα που μπλάψιζε και το πλοίο... να φεύγει! Στην αρχή σάστισε· δεν είχε αποσκευές, ρούχα, μόνο κάποια χρήματα στην τσάντα. Το πλοίο θα ξαναγύριζε σε τέσσερις μέρες, της έφταναν; Περιπλανήθηκε στα σοκάκια· η παράξενη ομορφιά των μικρών σπιτιών που άστραφταν ασβεστωμένα σε άνισα επίπεδα με γλάστρες στα κατώφλια, τα πολλά καμπαναριά, οι μαυροφορεμένες γυναίκες με τις μαντίλες που την κοίταζαν χαμογελώντας μισοφιλικά - μισοπεριέργα απ' το παραθύρων, οι αντρές που γύριζαν αδιάκριτα φόρα που φοράται, οι λιγοστοί, μόνο κάποια κόπος. Την άλλη μέρα πέθανε. Ήρθαν τα εξαπέραυγα με τον παπά Κοσμά και συνόδεψαν την σωρό στην τελευταία της κατοικία, το κοιμητήριο του Αγίου Δημητρίου. Μετά γύρισε απ' το σπίτι το σκαντάλο με αναμμένα κάρβουνα και ήστελναν στην εκκλησία πάνω στο μνήμα της νόνας. Μετά την θεία λειτουργία θα ερχόταν ο παπάς να διαβάσει τρισάγιο.

Ήρθε το δευτερό χωρίς να το καταλάβει. Τί ήταν αυτό; Ο ήλιος έπεφτε γρήγορα στον ορίζοντα κι έπαιρνε ένα χρώμα που ποτέ της δεν είχε ξαναδεί· προσπάθησε να το προσδιορίσει: κόκκινο, σομόν, πορτοκαλί; θα μπορούσε ένας ζωγράφος να το αποδώσει; Ζωγράφιζε ερασιτεχνικά φυσικά μόνο οι πολύ δικοί της είχαν δει τα έργα της. Τώρα ξυπνούσε για τα καλά μέσα της το ένοτικό του καλλιτέχνη.

Μπορεί να το αποφάσισε εκείνες τις στιγμές που κοιτούσε τη δύση. Διανυχτέρευσε σε μια πανοιά που, για καλή της τύχη, διατηρούσε μια Αγγλίδα· έγιναν αμέσως φίλες. Απ' αυτήν έμαθε όσα διψούσε να μάθει, εκείνη της υπέδειξε ένα σπίτι που πουλιόταν. Δεν έφερε καμάτια αντίρρηση για την τιμή. Οι ιδιοκτήτες ξαφνιασμένοι πήγαν τηντριπλασίασαν. Δε δυσαρεστήθηκε, χαμογελούσε μάλιστα αναλογιζόμενη ότι οι Έλληνες έχουν στο αίμα τους την πονηριά του Ο

Ο χύλος του ψωμιού

Της ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ

Φθινόπωρο: Μπαίνει ο Οκτώβρης σκουντούφηλης και μελιγχολικός.

Ο ήλιος μάζεψε τις περίσσεις ακτίνες του, έκρυψε τα φωτεινά μαλλιά του, μετριάσει το χαμόγελο του. Τα σύννεφα άλπισαν που δεν ήθελαν να στήσουν πανηγύρι.

Μαζεύτηκαν, απλώθηκαν, μαύρισαν κοκκίνισαν και στο τέλος αποφάσισαν ότι πρέπει να στείλουν βροχή.

Δειπλά άρχισαν να πρέπουν οι πρώτες σταγόνες που σιγά-σιγά δυνάμωναν, χόρευαν, μούσκευαν τον κόσμο όποι. Οι άνθρωποι μαζεύτηκαν σπίτια τους, τα δέντρα άνοιξαν τα κλαρά τους να δροσιστούν, η γη άνοιξε τον παραμικρό πόρο της να δεχτεί την ευλογημένη γιορτή. Τα ζώα κρύπτηκαν φοβισμένα, μουσκένια στις φωλιές τους. Άφού όμως σταμάτησε η βροχή και ποτίστηκε καπά η γη ήρθε η ώρα να μάζεψε ο γεωργός τα σύνεργά του για δρόμωνα.

Έβγαλε από το κατώ το αιλεύρι, τον ζυγό, το υνί, το στάρι, την σαλαϊτρα για τα ζώα. Ετοίμασε από το βράδυ το ζευγάρι τα βόδια, έβαψε στο σακούλη στεγνή τροφή, το παγύρι με το νερό, την κολοκούμα με το κρασί, το καρβέλι το ψωμί, τον σπόρο του.

Αχάραγα ξεκίνησε την άλπιτη μέρα με τα βόδια σκυφτά να τον αικονουθούν καβάλια στο άλογο ή στο γαϊδουράκι με όλα τα υπάρχοντα της σποράς τραβιούσε καμαρωτός το στενό, πέτρινο, αγκαθότη μονοπάτι τραγουδώντας.

Όταν μετά από ώρα έφτανε στο χωράρι, ξεπέζευε ο ίδιος, ξέψεψε στο ζυγό τα βόδια, έβγαλε το υνί στο ξύπινο άροτρο και ξεκίνησε πάνωκάτω αφήνοντας πίσω του βαθιές χαρακιές στο κορμί της γης.

Αυτό γινόταν μέχρι που τελείωνε το πρώτο χωράφι, ξεκουράζοταν, έτρωγε το προσφάτιο, πότιζε τα ζώα του και ξεκινούσε πάλι τους ίδιους χωμάτινους δρόμους και σε άλλα χωράφια.

Μετά επήρεψε μες το σακούλη του σπόρο περπατώντας προσεκτικά να μην χάλσει τα αιυλικά του αρότρου και έσπερνε τον ευλογημένο καρπό του σταριού.

Αποκαμψμένος απλή χαρούμενος γύριζε σπίτι του με την δύση του ήλιου να ξεκουραστεί συνεχίζοντας την άλπη μέρα την κοπιαστική δουλειά του.

Με το τέλος του φθινόπωρου τελείωναν όλοι οι γεωργοί την σπορά τους. Το υπόδιοπο έργο το αναλάμβανε η μεγάλη μάνα γη.

Αυτή ογκάλιαζε τους σπόρους, τους έκλινε στα σπλάχνα της, τους χυχούπιλαζε, τους κράταιε ζεστούς τις κρύες νύκτες του χειμώνα.

Έπεφτε βροχή, χαλάζι, χιόνι όμως οι σπόροι καβάλια κρυμμένοι στης μάνας τους την κοιλιά ανέπνεαν προσμένοντας την άνοιξη.

Οι μήνες του κρύου με τις μεγάλες νύκτες και τις σκοτεινές μέρες περνούσαν αργά, οι σπόροι κοιμάτων γλυκά στην αγκαλιά της μάνας τους. Όμως με τον ερχομό του Μάρτη ξεδίπλωνε τις ακτίνες του ήλιος, άπλωνταν τα χρυσά μαλλιά του, πλάταινε το χαμόγελο του η φύση τραγουδούσε και πρασίνει.

Στο βάθος της γης οι σπόροι άκουγαν το τραγούδι της άνοιξης και άρχιζαν σιγά-σιγά να βγάζουν τα κεφαλάκια τους. Με την βοήθεια του φωτός και του γηικού καιρού μεγάλωναν, ψήλωναν, πέρναγαν σε μποϊ τον γεωργό τους.

Στις ισχνές και πλυγερές κορφούπεις τους που πηγαινοέρχονταν με το φύσημα του αιγέρα, άρχισαν να φαίνονται οι καρποί τους.

Καμαρωτά, φουσκωτά στάχια έπειτανταν καθημερινά, τα χωράφια άλπιζαν χρώμα. Τελειώνοντας ο Μάης με τον ερχομό του Ιούνη από πράσινα γίνονταν όλα χρυσαφιά. Πρώτα ο κορμός, τα φύλλα, τα στάχια όλος ο κάμπτος έπαιρνε ένα χρυσαφένιο χρώμα που πηγαινοερχόταν με το παραμικρό φύσημα του αέρα.

Όταν παί από τα στάχια έσκαγε μήτη το χρυσό φουσκωμένο στάρι ερχόταν η ώρα του θερισμού.

Οι γεωργοί με φίλους, χωριανούς και οικογένεια τροχίζοντας τα δρεπάνια τους έχεινονταν στα χωράφια. Με γρηγοράδα, υπομονή, τραγούδι, κόβουν τα χρυσά στάχια που τα στοιβάζουν σε χρυσές θημωνίες, γεμίζουν τα χωράφια από χρυσούς ώρούς.

Όταν με το τέλος του θεριστή τελείωνει ο θέρος, αρχίζει η ώρα του απλωνίσματος. Τα αιμάνια σαν μεγάλες στρογγυλές πλακοστρωμένες πλατείες περιμένουν καθάρα τους ώρούς από τα στάχια και τα δυνατά όμορφα άλπια που θα τα πατήσουν. Είναι πια απλωνάρχης.

Στο κέντρο του απλωνιού Βρίσκεται ένας ξύλινος στύλος, το στιχερό που πάνω του δένουν τα άλπια, ο αγωγάτης με το καμπτίκι του τα κεντάει επιλαράρια.

Το σχοινί σε κάθε κύκλο των αιλόγων μαζεύεται στο στιχερό και κονταίνοντας οι κύκλοι πατιούνται όλα τα στάχια στο αιλόνι.

Τα πέταλά τους φρεσκοφρορεμένα για την περίσταση πατούν τα στάχια και ξεχωρίζει το στάρι ανάμεσα στην αίρα και τα χάρια.

Έφθασε πια μεσημέρι, τα άλπια ξεδιψάνε, ξεκουράζονται καθώς και οι αγωγάτες και οι γεωργοί.

Ένα καπλό φαγητό κάτω από τα περνάρια φέρνει τον γηικό ύπου της ικανοποίησης. Ξεκουράζονται περιμένοντας το απόγειο να φυσήσει ο μαϊστρος να ανεμίσουν το στάρι με τα δικιάνια.

Αν ο ποιητικός μαϊστρος δεν έκανε την χάρη μπορούσαν να μείνουν τα στάχια για ώρες ή μέρες στο αιλόνι σκεπάζοντας τα για να προφυλαχτούν από την βροχή η οποία όχι πίγες φορές μαζί με τα ρυκιά της κατέβαζε το έτοιμο αιλωνισμένο στάρι.

Τελειώνοντας το φύσημα ή πίκνισμα, μια διαδικασία κουραστική γιατί τα δικιάνια δεν χώραγαν ποσότητες αχύρων και αυτό διαρκούσε ώρες, το στάρι έμπαινε πια καθαρό στα τσουβάλια φωρτώνοντας στα άλπια ή τα γαϊδούρια παίρνοντας τον δρόμο του σπιτιού ή της αποθήκης.

Στα χωριά μας η μικρή παραγωγή δεν επέτρεψε πωλήσεις. Ο γεωργός έβγαζε το στάρι που απέθεντάς το έβγαινε το ψωμί της οικογένειας μέχρι την επόμενη σπορά.

Τότε ξεκίνησε ο τρίτος κύκλος.

Μουλάρια, άλπια, γαϊδούρια ξαναφωρτώνοντας τα τσουβάλια του στριού τραβώντας για τους μύλους.

Στα δικά μας μέρη υπήρχε ο μύλος του Βαγγέλη του Γκούγια σπίτι του Ποταμιανάτα του Μπράβου νομίω.

Σειρές τα ζώα έφθαναν με τους αγωγάτες τους περιμένοντας όλοι υπομονετικά την σειρά τους, διότι για να απέσει ο μύλος έπρεπε πάλι να φυσάει ο αγέρας.

Εκείνος έδινε την κίνηση στις μεγάλες φτερωτές να κουνηθούν τα μεγάλα στρογγυλά πλακέ πιθαρία για να κάνουν το στάρι αιλωνισμένο.

Ο καθένας με την σειρά του φόρτων τα ζωντανά και να αδειάσουν τ' αιλέρια με μεγάλη λύπηνα κασόνια για να περιμένει πλέον τον επόμενο και τελευταίο κύκλο.

Βγάλαμε φωτογραφίες, περιπατήσαμε στον τόπο δεξιά και αριστερά από το ποτάμι, είδαμε τον μύλο του Νικόλα, τις πάπιες του, την ωραία καλοφτιαγμένη ταβέρνα του.

Φάγαμε ένα ωραιότατο σπιτικό μεσημεριανό, αποχαιρετίσαμε την Αγ. Θεοδώρα και ξεκινήσαμε στους εξωτερικούς χώρους, να δούμε το ποτάμι που κυλάει ήσυχα τα νερά του κάτω από τα θεμέλια της.

Εκεί λοιπόν ήταν ο προορισμός μας. Όμως ο καιρός είχε άλλες διαθέσεις. Δεν έκανε κανενός το χατίρι.

Μόλις φθάσαμε στο Αρτεμίσιο κατέφθασε μαζί και η βροχή. Επίμονη, μονότονη, ποτιστική, η οποία μας συνόδευσε μέχρι την εκκλησία.

Εκεί –ως εκ θαύματος– σταμάτησε. Μπορέσαμε να ανάψουμε κεράκια, να περιτηγνθούμε στους εξωτερικούς χώρους, να δούμε το ποτάμι που κυλάει ήσυχα τα νερά του κάτω από τα θεμέλια της.

Βγάλαμε την γυρισμού κάνοντας μια στάση για καφέ, αργά το απόγευμα πια.

Το σκοτάδι απλωνόταν παντού σιγά-σιγά, ξεδίπλωνε η νύχτα τα πέπλα της, σκέπαζε πόλεις, χωριά, καλντερίμια. Όταν επιστρέψαμε είχε νυχτώσει πια για τα καλά.

Οι παρέες διαλύθηκαν, καληνύχτες αντηχούσαν στο λεωφορείο και ξεκίνησαν όλοι για την γλυκιά θαλπωρή του σπιτιού τους.

Άντε πάλι με υγεία και καλύτερα.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΣ

Η εκδρομή μας Βάστα -

Αγία Θεοδώρα

Ήταν προγραμματισμένη πριν ένα μήνα η νημερήσια εκδρομή μας στην Αρκαδία.

Στην πατρίδα του Δία, της Άρτεμης, του Απόλλωνα, των αρχ

Έφυγε ο Σπύρος Π. Ζερβός

Ένας homo universalis των νημέων μας ήταν ο Σπύρος Ζερβός, γιος του Παναγιώτη Ζερβού, καθηγητή Πανεπιστημίου και πρύτανης της Φυσικομαθηματικής Σχολής Αθηνών, και της Χαροκλειας Παπαϊωάννου, διανοούμενης φιλολόγου. Η καταγωγή του από τα Ζερβάτα Σάμης, όπου το επώνυμο Ζερβός μαρτυρείται ήδη από τις αρχές του 13ου αιώνα. Ο Σπύρος, ιδιοφυής στα Μαθηματικά, με λαμπρές σπουδές στο εσωτερικό και το εξωτερικό, άνοιξε νέα επιστημονικά πεδία και έγινε καθηγητής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, νεότατος, στα 31 χρόνια του. Ακολούθωντας πάντα τη συνειδησή του, αντιστάθηκε στη χούντα, και, φυσικά, έχασε την πανεπιστημιακή του έδρα. Κορυφαίος επιστήμονας με διεθνές κύρος, κατέφυγε στη Γαλλία τα μάυρα χρόνια και δίδαξε στο Πανεπιστήμιο. Ήταν πάντα, κι εδώ και στη Γαλλία, όχι μόνο το σπουδαίο μαθηματικό μυαλό, αλλά και ο χαρισματικός Δάσκαλος.

Αντιμετώπιζε τη διδασκαλία ως δημιουργία. Της έδινε χαρακτηριστικά της προσωπικότητάς του: παλμό, πάθος, έμπνευση, ενέργεια, ελευθερία. Ξεχωριστός άνθρωπος, διέφερε πολύ από το ακαδημαϊκό κατεστημένο. Χάριζε γενναιόδωρα το χρόνο του στους φοιτητές του. Αυτό το ψυχικό και πνευματικό δόσιμο ήταν ακόμη ένα χαρακτηριστικό του. Ερευνούσε μαζί με τους φοιτητές του, τους εξήπτει την επιστημονική περιέργεια, τους άνοιγε δρόμους, τους έδειχνε μέθοδο, τους γνώριζε τα πνευματικά ρεύματα της Ευρώπης, διεύρυνε τους ορίζοντές τους.

Το στίπι του στο Ψυχικό, όπου ζούσε λιτά, σχεδόν αιωνικά, σήμερα ήταν σίτιμα διατηρητό, ήταν πάντα ανοιχτό στους φοιτητές και στους διανοούμενους, και ο Σπύρος, το ελεύθερο πνεύμα με τη βαθύτατη γνώση της ελληνικής, αλλά και της παγκόσμιας ιστορίας, ανάμεσά τους, έμοιαζε φωτεινός φάρος. Είχε ποιότητα στο χαρακτήρα, ευρύτητα στη σκέψη, εγρήγορση στο πνεύμα. Πολλές φορές, όταν οι πολλοί σιωπούσαν, ο Δάσκαλος με τις δημόσιες διαγείς παρεμβάσεις του για τα μείζονα θεσμικά, κοινωνικά και πολιτικά θέματα, που τα αντιλαμβανόταν με σπάνια ευαισθησία, μας δίδασκε ήθος, παρρησία, ειλικρίνεια. Πνεύμα ανήσυχο με δράση πολυσχιδή. Τον συγκινούσε ιδιαίτερα η εποχή

του β' παγκοσμίου πολέμου. Την είχε μελετήσει σε βάθος και είχε εμβούλιως αναλύσει όλες τις ιστορικές πτυχές της εποχής.

Συναντήσεις με αγωνιστές που πολέμησαν στο μέτωπο, συνομιλίες, μαρτυρίες, επιστολές, υλικό από τον ημερήσιο τύπο, βιβλιογραφία, όλα αυτά του έδωσαν το υλικό, ώστε να δημιουργήσει ένα πλούσιο, σπάνιο και σπουδαίο ιστορικό αρχείο.

Σε όλη την ζωή αξιοθαύμαστος για την πνευματική προσφορά και την κοινωνική δράση, υπόδειγμα για την υψηλό δημοκρατικό ήθος. Κι όμως, παρά το βαθύ στοχαστικό μυαλό, είχε μια ψυχή άδολη και παιδική. Αγαπούσε πολύ τους ανθρώπους και φρόντιζε με τρυφερότητα τα ζώα. Είχε ψυχή πονετική. Ήταν ανθρωπιστής, ξυμαρένος με αξίες και δύνεια. Όσοι τον γνωίσαμε, νιώθαμε ότι μόνο γνωστάκια διέφερε από τους φοιτητές του. Ψυχικά ήταν πιο ενθουσιώδης, πιο δοτικός, πιο αγνός, πιο ειλικρινής, πιο αυτομμένος, πιο αγωνιστής ακόμη και από τους νέους των ευγενών ονείρων.

Η αδελφική φίλη των νεανικών του χρόνων, η αξέχαστη Ελένη Κακορίδη, αγαπημένη Δασκάλα και φίλη, που δεν βρίσκεται πια στη ζωή και σπουδάζει εκείνα τα χρόνια φιλολογία, μιλούσε τότε και πάντα για τον Σπύρο με θερμά λόγια, εκφράζοντας την επιτίμηση και την αγάπη όλων: «Νέος σεμνός, πιποτικός, αληθινά ευγενής, ενθουσιώδως αφροσιωμένος στην επιστήμη των μαθηματικών», έλεγε. Ο Σπύρος γοήτευε αβίαστα με τα έμφυτα χαρακτηριστικά του, χωρίς να το επιδιώκει.

Θα λείψουν πολλά: η ανιδιοτέλεια, η προσήλωση σε αξίες και ιδανικά, η προσφορά, οι ερμηνείες για το ιστορικό γίγνεσθαι, ο πληθωρικός λόγος, η φιλοσοφημένη στάση ζωής, ο λιτός βίος, η επιστημονική αναζήτηση.

Υπήρξαμε τυχεροί όσοι ως φοιτητές, ως φίλοι, γνωστοί ή συγγενείς περάσαμε από κοντά τουν. Αφομούσαμε, όσο μπορούσαμε, τη σοφία τουν, την ουσιαστική ευγένεια τουν, τα αιτήματα για δίκαιη ζωή. Ο Σπύρος Ζερβός έφυγε στις 23 Ιανουαρίου. Καλό ταξίδι, Δάσκαλε. Στην πραγματικότητα ζεις και θα ζεις πάντα στις καρδιές και το πνεύμα μας.

ΕΥΗ ΖΕΡΒΟΥ-ΚΑΛΛΙΑΚΟΥΔΗ

Στον αγαπημένο μας Παναγή Βιολάτο

Αγαπημένε μας φίλε!!!

Αγαπημένε μου φίλε!!! αδερφέ μου Πάνο. Έτσι ξαφνικά έφυγες από τη ζωή και μας γέμισες όλους πόνο και θλίψη. Γέμισες αβάσταχτο πόνο την αγαπημένη σου μάνα και τα αγαπημένα αδέρφια σου. Γέμισες θλίψη την κοινωνία της Πύλαρου, που ήσουν κόσμημα και υπόδειγμα ανθρώπου για αυτήν. Γέμισες θλίψη και στεναχώρια όλους εμάς, που μας έτυχε να είμαστε φίλοι σου. Ήσουν άνθρωπος με θητικές αξίες και συμπεριφορά παραδειγματική για όλους εμάς. Αγαπούσες τα ζώα σου σαν αληθινούς ανθρώπους. Αγαπούσες δύο όλους εμάς με το δικό σου μοναδικό τρόπο. Ίσως ο θεός σε πήρε για να έχει συντροφιά ο αγαπημένος αδερφός Αντρέας. Ο δικός μας αξέχαστος αδερφός Αντρέας. Ίσως να έκανε και λάθος που σε στέρησε από την υπόλοιπή σου οικογένεια. Ας δίνει δύναμη στους δικούς, να αντέξουν και αυτό το χαμό, αν και ξέρω πως δεν γίνεται. Να ξέρεις ότι θα σε θυμόμαστε για πάντα, σε τούτο τον τόπο, που τελικά το μόνο που μας δίνει είναι πόνος και δυστυχία. Σε ευχαριστώ που ανταμώσαμε στην αγαπημένη μας Πύλαρο, για τόσο λίγο δυστυχώς. Καλή αιωνιότητα!!!

ΤΑΣΟΣ ΠΑΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης των Απανταχού Πύλαρεων ευχαριστεί θερμά τους παρακάτω φίλους, μέλη, και συμπατριώτες που ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμά του και ενισχύουν τις δράσεις του Συλλόγου μας. Τα ποσά που αναφέρονται είναι σε ευρώ:

Αλεξάτου Έφη	10€
Αλυσανδράτου Ελένη	10€
Αλυσανδράτου-Τζιαμουράνη Κική	10€
Αλυσανδράτου Χρυσάνθη	10€
Αντύπα Σοφία	50€
Αντύπας Μηνάς	20€
Βαγιωνίτης Γεράσιμος - Κοντονικολάου Μαρία	20€
Βιολάτος Διονύσιος	50€
Βιολάτος Παναγιώτης	50€
Βιολάτος Ελισάβετ	50€
Βιολάτου Μαρία - Κοκκίνης Γιάννης	50€
Βρεττός Βαγγέλης	20€
Βροντάκη Χρυσάνθη	10€
Γαζή Μαρίκα	20€
Γερολυμάτος Βαγγέλης	20€
Γρηγοράτος Νικόλαος	20€
Δόμυθρος Γιάννης	20€
Ζαχαράτου Θεοδώρα	50€
Καλδιακούδης Στάθης	50€
Κασιμάτη Ελένη	20€
Κατσικογιάννης Σωτήρης	25€
Κοκκίνης Γιάννης	20€
Κοτσιλίνης Μάρκος	20€
Κουγιανός Γεράσιμος	50€
Κουγιανός Διονύσιος	100€
Κουγιανός Νίκος	20€
Κουγιανός Σπύρος	20€
Κουγιανού Ξανθή	20€
Μαρκάτου Όλγα	20€
Μελά-Μικελή Διονυσία	20€
Μελέτης Χαράλαμπος	100€
Μενεγάτος Γεώργιος	100€
Μιχαλάτος Πάνος	20€
Μιχαλάτου Ξένη	20€
Μπακαλούδη Νεκταρία	10€
Ξυπάνη Μάρθα	50€
Σακκάτος Πέτρος	20€
Σκιαδαρέση Ειρήνη	10€
Σκιαδαρέση Διονύσιος	20€
Σπυράτου Σοφία	10€
Σώκαρης Χρήστος - Μέλη πο - Μαρία	50€
Χάλαρη - Κατσικογιάννη Ελένη	20€

Η ΣΑΜΗ ΧΩΡΙΣ ΚΑΡΑΒΙ

■ ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την Ιη σελίδα

Ο κ. Διονύσης Λυκούδης είναι Αντιδήμαρχος Αργοστόλιου και Σάμης. Έτσι, αναλαμβάνοντας τα καθήκοντά του, φρόντισε για το βασικότερο: Να μείνει η Σάμη χωρίς καράβι, για να μπει αυτό

Κυλλήνη - Πόρο, που έχει -λόγω

μικρότερης απόστασης- αρκετά κέρδη, δεδομένου ότι η απόσταση Πάτρα - Σάμης είναι υπερδιπλάσια: 53 ν.μ. Πάτρα - Σάμη, 23 ν.μ. Κυλλήνη - Πόρος Κεφαλονιάς. Σε καμιά περίπτωση λοιπόν, δεν συνέφερε το καράβι του να γραμμή πάντα τη γραμμή της Σάμης, που μαραίνεται στην παλιά του γραμμή, που χρειαζόταν διπλάσια και παραπάνω καύσιμα. Ενώ Πόρος - Κυλλήνη, μπορεί να κάνει διπλά δρομολόγια και να έχουν σημαντικά κέρδη.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ - ΙΘΑΚΗ

ΠΩΣ ΨΗΦΙΣΕ Η ΚΕΦΑΛΟΝΙΑ - ΙΘΑΚΗ

Τα αποτελέσματα των πρόσφατων βουλευτικών εκλογών στην Κεφαλονιά - Ιθάκη, που έγιναν στις 25/1/2015, έχουν ως εξής:
Ψήφισαν 23.589 από 56.718 (αποχή 58,41%)
Έγκυροι ψήφοι 23.048. Άκυρα 392. Λευκά 148.
Οι ψήφοι και τα ποσοστά των 10 πρώτων παρατάξεων:

ΣΥΡΙΖΑ	8.816 (38,25%)
ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	6.666 (28,92%)
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ	1.394 (6,05%)
ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ	896 (3,89%)
Κ.Κ.Ε	2.152 (9,34%)
ΑΝΕΞ. ΕΛΛΗΝΕΣ	833 (3,61%)
ΠΑΣΟΚ	1.024 (4,44%)
ΚΙ.ΔΗ.ΣΟ	330 (1,43%)
ΕΝΩΣΗ ΚΕΝΡΩΝ	231 (1,00%)
ΤΕΛΕΙΑ	201 (0,87%)

Βουλευτής Κεφαλονιάς - Ιθάκης εκλέγεται η κ. Θεοπεφτάτου Αφροδίτη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

«ΕΚΟΙΜΗΘΗ» Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Στις 20 Ιανουαρίου έφυγε από τη ζωή ο Μητροπολίτης Κεφαλληνίας **Σπυρίδωνας** (Σπυρίδων Καλαφατάκης) ο οποίος το τελευταίο διάστημα, μετά από χειρουργική επέμβαση, νοσηλεύοταν σε μονάδα εντατικής θεραπείας.

Γεννήθηκε το 1926 στον Πειραιά. Σπούδασε στη Θεολογική Σχολή του Πανεπ. Αθηνών, από την οποία απεφοίτησε το 1953.

Χειροτονήθηκε Διάκονος τον Μάρτιο του 1951 και Πρεοβύτερος τον Ιανουάριο του 1954. Το διάστημα 1954-1971 υπηρέτησε ως Γραμματέας και Πρωτοούγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης. Το 1972 τοποθετήθηκε στον Ναό της Ευαγγελιστρίας Πειραιά ως Προϊστάμενος και Ιεροκύρηκας. Το 1976 εξελέγη υπό της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου Τιτουλάριος Επίσκοπος Νεοχωρίου. Μητροπολίτης Κεφαλληνίας εξελέγη στις 2 Μαΐου του 1984 και η ενθρόνισή του έγινε λίγους μήνες μετά.

Τοποθετήτης της Μητρόπολης Κεφαλληνίας ορίσθηκε ο Μητροπολίτης Ηλείας κ. Γερμανός.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΔΕΒΟΣΕΤΟΥ (De Bosset)

Νέα αίτηση για παράταση της παράδοσης του έργου περαιώσης του έργου της γέφυρας Δεβοσέτου, στο Αργοστόλι, υπέβαλε προς την Περιφέρεια Ιονίων Νήσων η κατασκευαστρία εταιρία. Το έργο επρόκειτο να παραδοθεί στις 31/12/2014, και μέχρι τώρα έχει πάρει και άλλες ακόμη παρατάσεις.

Το Υπουργείο Πολιτισμού απάντησε για το θέμα του υλικού που χρησιμοποιείται (βιομηχανικός κυβόλιθος). Μεταξύ άλλων αναφέρεται: «Η γέφυρα De Bosset αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα μνημεία του Αργοστόλιου. Κατασκευάστηκε κατά στην περίοδο της Αγγλοκρατίας (1813-1831) για τη ζεύξη της πρωτεύουσας με την απέναντι ακτή (Αργοστόλι - Δράπανο), για την εξυπηρέτηση των κυκλοφοριακών αναγκών της εποχής».

Το συνολικό μήκος της γέφυρας είναι 750 μέτρα περίπου και αποτελείται από τρία επί μέρους τμήματα (βραχίονες), το βαθύ,

Αγαπητοί Συμπατριώτες
Θα ήθελα μέσω της εφημερίδας σας και με την ευκαιρία των εορτάσιμων ημερών, να στέλω σε όλους τους Πυλαρινούς αλλά και τους Κεφαλονίτες γενικότερα τις πιο θερμές ευχές μου για καλά Χριστούγεννα και ένα καλύτερο και πιο επιδιόφορό 2015, μαζί με προσωπική και οικογενειακή ευτυχία για τον καθένα σας.

Ξεχωριστά στέλνω τους χαιρετισμούς μου στους απόδημους Πυλαρινούς με ευχές για καλή και γρήγορη αντάμωση στην αγαπημένη μας Πύλαρο.

ΜΑΚΗΣ ΑΛΥΣΑΝΔΡΑΤΟΣ
ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΠΥΛΑΡΟΥ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΛΑΡΟ

ΠΩΣ ΨΗΦΙΣΕ Η ΠΥΛΑΡΟΣ ΣΤΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στον παρακάτω πίνακα παραθέτουμε τα αποτελέσματα των 5 εκλογικών τμημάτων της Δημοτικής Ενότητας Πυλάρου στις Βουλευτικές εκλογές που πραγματοποιήθηκαν στις 25 Ιανουαρίου 2015. Στον πίνακα, λόγω έλλειψης χώρου, γράφονται μόνο τα κόμματα που εκπροσωπούνται στην βουλή.

Εκλ. Τμήμα - Κόμμα	ΕΨ-ΑΠΟ	ΕΓ/ΡΑ	ΣΥΡΙΖΑ	Ν.Δ	Χ.Α	ΠΟΤΑΜΙ	ΚΚΕ	ΑΝΕΞ. Ε.Δ.	ΠΑΣΟΚ	ΑΛΛΟ
105 Αγ. Ευφημίας	203/456	201	62	70	10	11	22	8	4	14
106 Αγ. Ευφημίας	192/457	186	53	76	17	16	6	4	5	9
107 Διβαράτων	269/691	263	86	112	16	11	15	9	3	11
108 Μακρυωτίκων	166/471	162	52	55	7	7	22	1	3	15
109 Μακρυωτίκων	131/471	126	37	39	4	8	15	2	11	10

ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΗΝ ΠΥΛΑΡΟ

Με πρωτοβουλία του Δήμου Κεφαλονιάς πραγματοποιήθηκε στις 27 Νοεμβρίου στο πολιτιστικό κέντρο της Αγίας Ευφημίας λαϊκή συνέλευση. Παρευρέθησαν



την ακτή του Αργοστολίου 240 μέτρων περίπου, το νησιβάθες, 200 μέτρων περίπου και το αβαθές στην ακτή του Δραπάνου 325 μέτρων περίπου, τα οποία διαμορφώνουν τεθλασμένη γραμμή... Οι εργασίες ενίσχυσης που πραγματοποιήθηκαν στο σώμα της γέφυρας στο πλαίσιο του ανωτέρω έργου, συνέβαλαν θετικά στην στατική συμπειριφορά του φορέα κατά την πρόσφατη σεισμική δραστηριότητα στο νησί, κατά τη διάρκεια της οποίας δεν προκλήθηκαν ζημιές ή ρηγματώσεις στο μνημείο...

Κατόπιν των ανωτέρω και λαμβάνοντας επιπλέον υπόψη: α) την νέα χρήση του μνημείου ως επισκέψιμη πεζογέφυρα, όπου η τελική επιφάνεια του οδοστρώματος θα πρέπει να συνάδει με την χρήση αυτή και β) διά της ουσιών που αναστήλωσης, το νέο υλικό της επιστρωσης θα πρέπει να είναι αναγνωρίσιμο και διακριτό σε σχέση με τα αυθεντικά τμήματα του μνημείου, δεδομένου ότι η γέφυρα συμβάλλει θετικά στον προπολογισμό του Δήμου και δικαιούται το μεριδιό της. Αναφέρομε επιγραμματικά μερικά από αυτά:

- Η αποχέτευση και ο βιολογικός καθαρισμός της Αγίας Ευφημίας
- Η υδροδότηση της Φάλαρης
- Η ολοκλήρωση του γηπέδου της Πυλάρου
- Η διάβρωση του λιμενοβραχίονα της Αγίας Ευφημίας
- Προβλήματα που αντιμετωπίζουν το ΚΗΦΗ, το ΚΑΠΗ και ο παιδικός σταθμός Πυλάρου
- Πρόβλημα αντιπλημμυρικών έργων στα Δρακοπουλάτα.
- Προβλήματα καθαριότητας και συγκοινωνίας
- Το κλείσιμο των παιδικών χαρών του Δήμου

Απαντώντας οι υπεύθυνοι του Δήμου τόνισαν ότι θα γίνονται τακτικά λαϊκές συνελεύσεις για να συζητούνται τα προβλήματα και η εξέλιξη της επίλυσής τους. Θα γίνει προσπάθεια κάποια έργα να ενταχθούν σε προγράμματα, για κάποια να γίνουν μελέτες, και για κάποια άλλα να γίνει σύντομα η υλοποίηση.

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΕΥΦΗΜΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ «ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ»

Ο Σύλλογος Πυλάρου «Μαρίνος Αντύπας» διοργάνωσε, στο Πολιτιστικό Κέντρο Αγίας Ευφημίας, στις 16 Νοεμβρίου 2014 εκδήλωση για την επέτειο του Πολυτεχνείου. Το πρόγραμμα περιελάμβανε ελεύθερο βήμα λόγου και διαλόγου με επίκεντρο τα γεγονότα του Πολυτεχνείου το 1974, που ήταν η απαρχή της πτώσης της δικτατορίας, της χούντας των συνταγματαρχών.



ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΥΛΑΡΟ

■ ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την δη σελίδα

χρονιάτικη πίτα τους στο θέατρο Αργοστολίου «Ο Κέφαλος», προκειμένου να συζητήσουν θέματα Πολιτικής Προστασίας, το Σάββατο 10 Ιανουαρίου.

◆ Έφυγε από τη ζωή, ανήμερα τα Χριστούγεννα, ο Σεραφείμ Φυντανιδης. Θα αναφερθώ στο πολύ ωραιό αφιέρωμα που είχε κάνει στην Κεφαλονιά,